

Universitätsbibliothek Paderborn

**Homiliæ Adm. Illvstris Ac R.dissimi Domini D. Fr.
Hieronymi Baptistæ De Lanuza Venerabilis memoriæ
Episcopi Barbastrensis & Albarrazini Ord. FF.
Prædicatorum**

**Lanuza, Jerónimo Bautista de
Antverpiæ, Anno M.DC.XLIX.**

§.11. Deus se prius exhibet per fidem Sacramentatum & cognitum in V.
Sacramento, quam per claravi visionem in gloria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53084](#)

§.11. Deus se prius exhibet per fidem sacramentatum, & cognitum in V. Sacramento, quam per claram visionem in gloria.

C Ommunis Theologorū habet sententia, statum beatitudinis statum non esse meritorum, sed præmiorum, eorum quae in statu fidei acquirimus: ita ut primo nobis inveniamur lucrari & mereari præmium, quam illud obtinere: Non coronabimur, nisi qui legiçimè certaverit: & sicut primarium nostrorum operum præmium, Deus est, nec quis laborem subit ant patitur propter aliquod præmium, cuius nullam habet notitiam, priusquam Deo fruamur ut præmio nostro in statu beatitudinis vbi per claram se manifestat visioem: præcedat necesse est illius cognitio, quando nos ad illud merendum, accingimur. Hanc Dei cognitionem in statu virorum, & mortuum tantum possumus obtainere per lumen fidei, lumen obscurum, & per quod nobis Deus communicat tantum quasi retro continuam, & cum in SS. Sacramento lateat Deus sub cortina seu accidentibus panis & viui, ne cesset ei ut primum se Deus nobis communiciet per fidem huius sacramenti, antequam se nobis in celo per lumen claræ visionis communiceret.

Ne D. August. eleganter differentem praeterramus, historiam Jacob cum sacerculo suo Laban expedientem. Dux genitum Laban filias Liam & Rachel, prima lippis oculis defornit: erat, & visa languebat obscuriori: nam vulgarem nocturnam translationem. Lippis erat oculu, vertit Hebreus: teneris osulis, Rachel autem oculis gratiarum lucidissimis: illa secunda, hinc sterilis, illa tertia hac formosissima: Jacob postulat sibi Rachel in sponsam, Liam natu secundam: corporis enim elegantia voluntatem, sibi attraxerat: vita ex parte opatis frueretur nuptijs patri se seruum offerens ledulum, idque tanto tempore ut quatuordecim eius seruit annos impenderit, quo posset Rachel ubi copulare coniugio. Et licet tanto illam amaret, optateque affectu, non hac illam datur, sponsa formosissima, sed Liam sublimissima, audituque conquisitus hoc respondit: Non est in loco nostro confusus: ut minores, animi tradamus ad nuptias. Unde quantumcumque virget Jacob Rachels speciose matrimonium, pulsus tamen repullam ingemuit: cum enim Rachel illa esset natu junior, senioris debet et ex-

pectare nuptias) & primo illi traditur Lia secunda lippisque oculis. Allegoriam hic introducit D. August. ingenio suo conformem. Laban Deum prefiguratur, & in relatione huius historie eius gerit personam: Laban etenim interpretatur Albedo seu dealbans Candor, & splendor, qui clarificat splendidisque reddit obiectum: proprium hoc Deo est, cum splendor sit & Candor lucis a Sep. 7. i:

Duas filias habet Deus, duplìcēm scilicet cognitionem per quam se reuelat, hominesque sua reddit participes, eo modo cōsidero pater filii suam communicat ehe prima est Liam filies, eius donum ab ipso procedens: Dei enim donum est. Per fidem Ephes. 1. 8. se Deus hominibus communicat, & per cognitionem, quam illa mediante de Deo consequuntur. Lia fidem habet. Hæc lippis obscurisque est oculis, quia co-donatoris gratia hæc obscuræ est quam de Deo mediante obscuram fide habemus. De hac filia dicitur: quod fœda & fecunda, quia per hanc cognitionem Deus se communica. niat tantum in hac vita, quia vita est tribulationibus addicta, in qua nos Deus collocavit velut operarios diuinos: quatenus in impendo sudoris nostri merita lucratemur futura vita propria: Posuit Deus hominem in paradiſo, ut operaretur in custodiendis illo. Paradiſus hic symbolice vitam donatoris presentem: eis enim eo modo quo Deus hominem in hoc posuit labori manuum addicimus: vita hac nobis à Deo conceditur ad laborem, opera bona, & merita, quo stipendium mercedemque nanciscamus, quam nobis Deus promisit ad vesperam diei solundam: sicut autem labores ex leipsis affligunt, vultumque contrahunt illos paucos, idcirco dicitur quod Lia fœda sit, & cognitio quoque quam Deus hic communicat simpliciter per lumen fidei: nam tantum in hac vita eam concedit, qua laboribus miscetur quos in ea continuo patimur, illi vero quia nos premunt, fœdi sunt propter incommunia quæ quoad exteriora pollicentur. Rachel claram signat visionem oculosque lucidos, quia per eam se Deus beatis communicat, per claram & distinctam cognitionem, remoto omni velo, ac medio quoconque, sed per lumen glorie ut verior probat: Theologia: pulchra est & formosa: parum quia negari non potest quin fructus boni secum prægrandem trahat iucunditatem, quam in possidente product, & hæc secum cōmuniens hilarem immoluit vultum: quia per ipsam illud recipimus quod nobis ita conuenit, ut est boni possit: & quo hoc maius est & excellen-

tius, tanto facies nostra ridet alacrior: & cum omnium bonorum supremum sit beatitudo, ea de causa dicitur formola in summo gradu clara hæc cognitio: quia in illa Deus possideatur summum nostrum bonum. Partim quia tota hæc forma præstantia quam fingere potest intellectus, gloria non attingit pulchritudinem.

Concepit illam in visione quadam imaginari potenter hoc sanctissimum nostro tempore S. Mater Theresia de Iesu, quæ de illa sic scribit: Si multis annis imaginarer qualiter rem exprimerem adeo pulchram, nec possem, nec scirem, quia omnem excessum imaginacionem, solus licet candor & splendor. Et præmissis de illa multis præclaris, addit: Quid dicam? talia est ut quam eminenis quis præstus esset ingenuo, raro vidi sicut tempore, quid si non posset imaginari. De quibus alias egimus. Si maledictus ille quondam yates præstigator Balaam inspectus tabernacula ac manifosis Iudaicis in deserto, iudicari nihil huic pulchritudini comparandum, ac Nn. 24.5. proinde raptus eius formositate exclamari: Quam pulchra sunt tabernacula tua Iacob, & tentoria tua Israhel! Quid erit gloria divina in tertiis tabernacula? Quanta futura eius pulchritudo vbi Deus electis suis pulchritudinis luce gradus manifestat eminentissimos! Pulchra igitur est & decora nimis celestis hæc Rachel gloria Dei. Lia secunda est, at Rachel sterilis: quia in eo statu quo Deus le communicat per lumen fidetur, si os producunt meritorum: quia hic tantum mereri possumus: hic filiorum horum bonorum operum virtutumque grata fecunditas: status enim glorie status non est merendi, nec in eo lucra acquiruntur meritorum sed eis dantur premia, quæ hic lucrati sumus, vnde sterilis est, quia filios non gignit meritum.

Tantum intuimus vestimenta intellectus, cuius figuram Iacob expressit, libenter Rachel primo sumeret in coniugem: quia plus ceteris gloria desideratur: hac frui statim omnes optaremus: quod si non, hominem interrogat, quo mundus non ultra peiorum num velit beatus esse, Deique gloriam contemplari: audies illum sicut respondentem, fiat, & viuam iam beatus esse: quid plura? omnes gloriam optamus. Sed responderetur: Non est confundens, nec Deus suam concepit gloriam nisi illis qui primo nuptias contraxerimus filiale more, nempe cognitione sui ipsius per quam se communicat lumen fidei, quam de illo habemus in SS. Sacramento, ac prouide oportet primo nos in operibus exercitamus meritum, quibus prius celum Deique

gloriam lucremur, quam illa perficiam. Et cum merita illa consequuntur virtute genitæ Dei qua liberum nostrum arbitrium sublevant utileque acquirit supernaturales & S. Sacramentum fons sit & origo gratiarum, co-super omnia indigemus, quo ad sponsalia speciosæ Rachel perueniamus, nempe caelestem gloriam.

Præpara te prius hoc Sacramento: hoc enim prævia dispositio frumentorum illius boni glorie feliciter obtinebis, quam Deum in celo beatum communicas: Nisi manducaveris coram eo homini, & liberisti eius sanguinem, non habebis vitam in eternum, & eternum, tellebit habeo D. C. Quare illa lumen & via ad vitam eternam habet, qd. interpretate Maldonato auctore moderno: Quod primò non accedita ad Dei cognitionem probatum, quæ maxime resplendet in hoc ss. Sacramento, de quo ad literam loquunt apud D. Ioan. quia in illo vele ac realiter aeterni copia & sanguis Christi: Saluus iste non poteris, beatus non obtinebis vitam, nec Deo per gloriam cognitionem perfueris: Si quis manducaverit ex hoc pane, vives in eternum. Panem hunc caelestem prius comedito, ad illum accedito, & per gloriam tibi in hoc participata, acquirito mensuram namque hoc fecerit, vitam congegetur gloriam, Deum clare ac manu ferte in tamen gloriam conspicere: etenim præparatio ad hoc consecratio est lumen fidei, quæ velut proprium habet thronum in hoc mirabili sacramento.

5.12. *Eo modo quo lumen glorie diffinit intellectum beati ad claram Divisionem: ita lumen fidei de hoc SS. Sacramento preparat ad eius fruitem.*

Axioma est indubitate in apud Philo: phosphorus, quod vltima dispositio ad introditionem fo. me in aliquam materiam, in eiusdem qualitatibus ac consistentiis, cuius aliqua forma quæ in rotuleo, ad eum requiruntur, aliquis mutua-propositio, & inter se convenientia difficile estenit fieri postmodum inter partes dissimiles & discrepantes (hoc namque ad eam esse necessarium) & cum præparatio pertinet ad Deum proportionem materie, cui forma vltimæ inter duas illas duas faciunt, oportet ut magna intercedat recta uniformitas & convenientia. Deus Dominus rooster subiectum est infinite bonum, potest, prout & nollet autem intellectus secundum electionem suam naturalem, subiectum est defectum, insuffram, mille conspectum imperfectionis.

IV.
Gloria
qua sit
magni-
tudo
Lib. vita
fus. c. 23.
Hom. 12.
v. 19.

Nn. 24.5.

V.
Hanc pri-
mo con-
cupisci-
mus.

VI.
Sed præ-
cedere
debet
merita
ac per Liam
esignata.